

Nr 135.

Kungl. Maj:ts proposition till riksdagen angående beviljande av anslag för budgetåret 1923—1924 till partiell löneförbättring för häradshövdingarna; given Stockholms slott den 9 mars 1923.

Kungl. Maj:t vill härmed, under återopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över justitiedepartementsärenden för denna dag, föreslå riksdagen att bifalla det förslag, om vars avlåtande till riksdagen föredragande departementschefen hemställt.

Under Hans Maj:ts

Min allernådigste Konungs och Herres frånvaro:

GUSTAF ADOLF.

A. Åkerman.

Utdrag av protokollet över justitiedepartementsärenden, hållet inför Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten i statsrådet å Stockholms slott den 9 mars 1923.

Närvarande:

Statsministern och ministern för utrikes ärendena BRANTING, statsråden LINDQVIST, THORSSON, OLSSON, SANDLER, NOTHIN, SVENSSON, HANSSON, ÅKERMAN, SCHLYTER, ÖRNE.

Chefen för justitiedepartementet statsrådet Åkerman anför:

Uti den till innevarande års riksdag avlåtna statsverkspropositionen har Kungl. Maj:t under andra huvudtiteln vid punkt [34] föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, till partiell löneförbättring för häradshövdingarna m. m. för budgetåret 1923—1924 såsom extra anslag beräkna ett belopp av 260,000 kronor. Vid punkt [19] under samma huvudtitel av statsverkspropositionen hava närmare *Bihang till riksdagens protokoll 1923. 1 saml. 110 häft. (Nr 135.)* 1

utvecklats de skäl, som utgjort hinder för att till denna riksdag avlåta proposition om en definitiv löne reglering för häradshövdingarna. Då en definitiv löne reglering sålunda icke nu kan komma till stånd, bör tydligen partiell löneförbättring för häradshövdingarna enligt av statsmakterna antagna grunder utgå även för budgetåret 1923—1924. I statsverkspropositionen har jag under andra huvudtiteln vid nyssnämnda punkt [34] uttalat, att berörda löneförbättring syntes böra, på anförda skäl, grundas på statistik rörande sportelinkomster och förvaltningsutgifter i de särskilda domsagorna för åren 1919—1922. Till vad härutinnan i statsverkspropositionen anförts kan jag sålunda nu hänvisa. Jag vill i detta sammanhang blott ytterligare framhålla, att, i enlighet med vad förutsattes vid den partiella löneförbättringens genomförande vid 1920 års riksdag, de belopp, som för de särskilda domsagornas del nu komma att i sådant hänseende fastställas, böra bli oförändrat gällande för en tidsperiod av fem år, såvida icke en definitiv löne reglering för häradshövdingarna dessförinnan kommer till stånd. Då de belopp, som nu komma att bestämmas såsom partiell löneförbättring, möjligen komma att bli gällande även för tid efter nästkommande budgetår, utgör emellertid denna omständighet ett ytterligare skäl för min i statsverkspropositionen uttalade åsikt att nämnda belopp böra beräknas med ledning av statistiken ej blott för åren 1919—1921 utan även för år 1922. Sedan statistiken för år 1922 nu blivit tillgänglig, har jag låtit verkställa beräkning av de belopp, som enligt de för den partiella löneförbättringen antagna principerna böra med hänsyn till statistiken för ifrågakommande fyra år utgå såsom löneförbättring i de särskilda domsagorna. Denna beräkning utvisar, att såsom partiell löneförbättring i samtliga domsagor, där sådan ifrågakommer, bör utgå ett sammanlagt årligt belopp av 202,400 kronor, däraf såsom lönefyllnad 189,100 kronor och såsom resekostnadsbidrag 13,300 kronor. Det för ändamålet erforderliga anslaget kan alltså begränsas till ett belopp, som med 57,600 kronor understiger det i statsverkspropositionen beräknade.

Till grund för beräkandet av den partiella löneförbättringen har legat rikets nuvarande indelning i 125 domsagor. För den händelse, såsom Kungl. Maj:t i särskild proposition nr 111 föreslagit riksdagen, den nuvarande Vifolka, Valkebo och Gullbergs härads domsaga kommer att från och med den 1 januari 1924 på visst sätt uppdelas å Lysings och Göstrings härads domsaga samt Åkerbo, Bankekinds och Hanekinds härads domsaga, bör däraf föranledas, att det belopp, som motsvarar den partiella löneförbättringen i Vifolkadomsagan eller 2,100 kronor årligen, icke skall utgå för första halvåret 1924. Att åter på grund av

den förändrade domsagoindelningen vidtaga någon jämkning i de belopp, som enligt tillgänglig statistik beräknats såsom partiell löneförbättring i Lysingsdomsagan och Åkerbodomsgagan, synes mig icke böra för närvarande ifrågakomma, då antaglig grund för en dylik jämkning icke lärer stå att finna.

Handlingarna rörande de beräkningar, som ligga till grund för förevarande framställning till riksdagen, torde böra tillhandahållas vederbörande utskott.

Under åberopande av vad jag sålunda anfört får jag hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föreslå riksdagen,

att till partiell löneförbättring för häradshövdingarna för budgetåret 1923—1924 under andra huvudtiteln bevilja ett extra anslag av kronor 202,400.

Till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställen lämnar Hans Kungl. Höghet Kronprinsen-Regenten bifall; och skall proposition av den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, avlåtas till riksdagen.

Ur protokollet:

N. Cervin.
